

A Bezirksgericht Linz (Ausztria) által 2009. augusztus 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Jochen Dickinger, Franz Ömer elleni büntetőeljárás

(C-347/09. sz. ügy)

(2009/C 282/45)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bezirksgericht Linz

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

Jochen Dickinger, Franz Ömer

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. a) Úgy kell-e értelmezni az EK 43. és az EK 49. cikket, hogy e cikkekkal alapvetően ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint a Glückspielgesetz (szerencsejáték-törvény) 14 f. és 21. §-ával összefüggésben értelmezett 3. §-a, mely szerint

— sorsolásos szerencsejátékokra vonatkozó (pl. sorsolásos játékok, elektronikus sorsolásos játékok stb.) koncesszió kizárólag egyetlen pályázó részére adható, 15 éves időtartamra, mely pályázónak többek között olyan belföldi székhelyű tőketársaságnak kell lennie, amely nem létesíthet fióktelepet Ausztrián kívül, továbbá legalább 109 000 000 euró összegű befizetett törzs-, illetve alaptőkével kell rendelkeznie, és a körülményekre tekintettel elvárható tőle, hogy a lehető legmagasabb szövetségi állami adóbevétele elérésére törekedjen;

— játékbankokra vonatkozó koncesszió legfeljebb tizenkét pályázó részére adható, legfeljebb 15 éves időtartamra, mely pályázóknak többek között belföldi részvénytársaságoknak kell lenniük, amelyek nem létesíthetnek fióktelepet Ausztrián kívül, továbbá 22 000 000 euró összegű befizetett alaptőkével kell rendelkezniük, és a körülményekre tekintettel elvárható tőlük, hogy a lehető legmagasabb önkormányzati adóbevétele elérésére törekedjenek?

E kérdések különösen annak tükrében merülnek fel, hogy a Casinos Austria AG a tulajdonosa mind a tizenkét játékbank-koncesszióknak, melyeket 1991. december 18-án, a maximális 15 éves időtartamra szerzett meg, és amelyeket időközben nyilvános ajánlati felhívás vagy közzététel nélkül meghosszabbítottak.

b) Ha igen, igazolható-e abban az esetben is az ilyen, a fogadási tevékenységet korlátozó szabályozás az álta-

lános közérdekre hivatkozással, ha a koncesszionáriusok a javukra fennálló kvázi-monopolisztikus helyzetben, erőteljes hirdetési ráfordítások segítségével terjeszkedő politikát folytatnak a szerencsejátékok területén?

c) Ha igen, az ilyen szabályozás arányosságának vizsgálata során, melynek célja, hogy megelőzzék a bűncselekmények elkövetését az ezen ágazatban működő piaci szereplők ellenőrzés alá vonásával, és így a szerencsejátékok gyakorlásának ellenőrzött mederbe terelésével, a kérdést előterjesztő bíróság köteles-e figyelembe venni azt, hogy ez a szabályozás érinti a határon átnyúló szolgáltatásokat nyújtókat is, akikre egyébként is kiterjednek a letelepedési helyük szerinti tagállamban az őket megillető koncesszióval összefüggő szigorú feltételek és ellenőrzés?

2. Úgy kell-e értelmezni az EK Szerződésben foglalt alapszabadságokat, különösen az EK 49. cikk szerinti szolgáltatásnyújtás szabadságát, hogy a büntető jogrend szabályozására vonatkozóan továbbra is fennálló tagállami hatáskör ellenére valamely tagállami büntetőjogi rendelkezés esetében vizsgálni kell a közösségi joggal való összhangot is akkor, ha az alkalmas arra, hogy egy alapszabadság gyakorlását kizárja vagy korlátozza?

3. a) Úgy kell-e értelmezni az EK 10. cikkel összefüggésben az EK 49. cikket, hogy a szolgáltató letelepedési helye szerinti államban lefolytatott ellenőrzéseket és az ott nyújtott biztosítékokat a kölcsönös bizalom elve értelmében a szolgáltatás nyújtásának helye szerinti államban figyelembe kell venni?

b) Ha igen, úgy kell-e értelmezni az EK 49. cikket, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságának a közérdekre tekintettel történő korlátozásakor figyelmet kell fordítani arra, hogy ezt a közérdeket azok a jogi előírások, ellenőrzések és felülvizsgálatok, melyeknek a szolgáltatást nyújtó a letelepedése helye szerinti államban a hatálya alá tartozik, nem vették-e már kellőképpen figyelembe?

c) Ha igen, figyelembe kell-e venni a szerencsejátékkal kapcsolatos szolgáltatások belföldön kiadott engedély nélküli, határokon átnyúló nyújtását büntetéssel fenyegető tagállami rendelkezés arányosságának felülvizsgálatakor azt, hogy a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam által az alapszabadságot korlátozó rendelkezés igazolására felhozott szabályozáspolitikai érdekeket a letelepedés helye szerinti államban szigorú engedélyezési és ellenőrzési eljárás útján már kellőképpen figyelembe vették?

d) Ha igen, figyelembe kell-e venni a kérdést előterjesztő bíróságnak az ilyen korlátozás arányosságának vizsgálata során, hogy a szolgáltatást nyújtó letelepedési helye szerinti állam vonatkozó előírásai a szolgáltatásnyújtás helye szerinti állam által végzett ellenőrzés mértékét felülmúlják?

- e) Megkívánja-e az arányosság elve a szerencsejáték szabályozáspolitikai okok — mint például a játékosok védelme és a bűncselekmények elleni küzdelem — miatt történő, büntetőjogi következményekkel járó betiltásán túl azt is, hogy a kérdést előterjesztő bíróság tegyen különbséget egyrészt az olyan szolgáltatók között, akik engedély nélkül kínálnak szerencsejátékot, másrészt azon szolgáltatók között, akik az Európai Unió más tagállamában telepedtek le, és koncesszió alapján, a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó alapjoguk gyakorlásával végzik tevékenységüket?
- f) Figyelembe kell-e venni az olyan tagállami rendelkezés arányosságának vizsgálatánál, amely a szerencsejátékkal kapcsolatos szolgáltatások belföldi koncesszió vagy engedély hiányában történő, határon átnyúló nyújtását büntetőjogi jogkövetkezmény terhe mellett megtiltja, hogy a más tagállamban szabályszerűen engedélyezett szerencsejáték-társaság közvetetten hátrányosan megkülönböztető piacralépési korlátok miatt nem tudott belföldi engedélyt szerezni, illetve azt, hogy a letelepedés helye szerinti államban az engedélyezési és ellenőrzési eljárás a belföldi védelem szintjével legalábbis összehasonlítható védelmi szintet biztosít?
- 4) a) Úgy kell-e értelmezni az EK 49. cikket, hogy a szolgáltatásnyújtás átmeneti jellege kizárja a szolgáltatást nyújtó számára annak lehetőségét, hogy a fogadó tagállamban bizonyos infrastruktúrát (például szervert) létesítsen anélkül, hogy az adott tagállamban letelepedettnak kellene tekinteni?
- b) Úgy kell-e továbbá értelmezni az EK 49. cikket, hogy annak tilalma, hogy a belföldi szolgáltatók megkönnyítsék a szolgáltatásnyújtást az olyan szolgáltató számára, akinek letelepedési helye más tagállamban van, akkor is a szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozását jelenti ez utóbbi szolgáltató számára, ha a belföldi szolgáltatást nyújtók letelepedési helye ugyanabban a tagállamban van, ahol a szolgáltatást igénybe vevők egy része honos?

Az Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Münster (Németország) által 2009. augusztus 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Pietro Infusino kontra Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid

(C-348/09. sz. ügy)

(2009/C 282/46)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Münster

Az alapeljárás felei

Felperes: Pietro Infusino

Alperes: Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A közbiztonság nyomós okának az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 28. cikke (3) bekezdése szerinti fogalma csupán az állam belső és külső biztonsága — azaz az állam és intézményei, valamint fontos közszolgáltatásai folytonosságának, a népesség és a külkapcsolatok fenntartásának, valamint a népek békés együttélésének értelmében vett közbiztonság — veszélyeztetésének eseteit foglalja magában?

⁽¹⁾ HL L 158., 77. o.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-24/07. sz., ThyssenKrupp Stainless AG kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2009. július 1-jén hozott ítélete ellen a ThyssenKrupp Nirosta AG, korábban ThyssenKrupp Stainless AG által 2009. szeptember 2-án benyújtott fellebbezés

(C-352/09. sz. ügy)

(2009/C 282/47)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: ThyssenKrupp Nirosta AG, korábban ThyssenKrupp Stainless AG (képviselők: M. Klusmann és S. Thomas ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

1. A Bíróság helyezze egészében hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-24/07. sz., ThyssenKrupp Stainless AG kontra Bizottság ügyben 2009. július 1-jén hozott ítéletét;
2. másodlagosan, utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé újbóli döntéshozatalra;